

## Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Intrării Maicii Domnului în biserică

E praznic sfânt în Israel, și Domnul vine. Vine Domnul din slava Sa, vine cu slava Sa. Amin.

Fiilor, fiilor, Eu vin pentru Israel, că am gătit serbare în el. Vin să-l țin în veghe pe poporul Meu. Vin să-l ajut Eu ca să stea în veghe și întru înțelepciune. Să stea tot poporul întru înțelepciune, să stea gata pentru venirea Mirelui.

Pace ție, poporul Israel! Duhul rău nu are de unde să-ți dea ce-ți dau Eu, Domnul Dumnezeuul tău. Pace ție îți dau, pace ție rostesc! Aceasta este cheia cu care descui duhul tău, poporul Meu, ca să intru în mijlocul tău și să-ți aștern cină de cuvânt și să mănânc cu tine, poporul Meu. Am venit și ți-am spus așa: *«În lume nu Mă mai duc, și toată bogăția Mea ție ți-o dau»*. Pace ție, căci cine are această putere dată de Mine, acela poate prin ea, poate prin vreme rea. O, rău e de om când nu poate, dar ție îți dau ca să poți. Pace ție, poporul Meu! Ia, tată, să ai, ia și te îmbogățește în pacea Mea, că ea este puterea ta. Din pacea Mea te hrănești și cu credință, și cu iubire, și cu înțelepciune, și cu viață veșnică, și cu duh veghetor pentru întâmpinarea Mea, că Mă uit peste tine cum stai și Mă aștepti, poporul Meu iubit. Tu Mă aștepti, și Eu vin. Tu știi că vin la tine, și Mă aștepti dacă știi. Vezi, tată, ce va să zică fiul înțelept? Acela fie că veghează, fie că doarme, el este pregătit și gata să dea foc la făclie și să stea în întâmpinarea Mea. Amin.

Azi e zi de întâmpinare. Eu serbez cu Israel sărbătoarea de întâmpinare când mama Mea Fecioară era pruncă mică, și intrând în cele ale Tatălui Meu a fost întâmpinată de slujitorul templului, pentru că era făgăduită lui Dumnezeu, și a crescut această pruncă în Duhul Domnului și s-a hrănit din El, și a fost candelă feciorelnică cu duhul și cu trupul, candelă nestinsă a fost până ce lumina candelii s-a făcut prunc în ea și S-a născut Om între oameni.

O, Israel, ce mare lucrare este candela! Candela este veghe, este lumină în întuneric, este arvuna luminii cea necuprinsă de mințile întunecate ale celor ce nu veghează. O, măi Israel, în tine vreau să am veghe aprinsă. Vreau să fii fecioară înțeleaptă, poporul Meu, că ți-am dat înțelepciune, tată, și trebuie să ai dacă ți-am dat, nu să te duci să cumperi la cei ce vând. Nu, tată. Tu să ai de la Mine, că ți-am dat să ai, și te-am vestit mereu să ai împărăție cerească deschisă înaintea Mea, împărăție în așteptarea Mea. Ai văzut tu ce am spus Eu, cu ce se aseamănă împărăția cerurilor? Am zis de zece fecioare care au ieșit în întâmpinarea Mea luându-și candelile lor, și am zis că jumătate din ele erau nebune, și numai jumătate erau înțelepte. Cele nebune și-au luat numai candelile, dar cele înțelepte au luat și untdelemn în vase, ca să aibă și să nu li se stingă candelile. Aceasta înseamnă veghe și înțelepciune. Cele ce și-au luat în vase untdelemn erau pregătite pentru deșteptare chiar dacă ar fi să ațipească așteptând pe Mirele lor, căci în vremea așteptării lor au ațipit și au adormit toate. Dar când în miez de noapte s-a strigat: *«Iată, vine Mirele!»*, ele s-au deșteptat și și-au împodobit candelile. Cele nebune au văzut că li se sfârșește untdelemnul, că li se sting candelile. Cele înțelepte aveau vase pregătite cu untdelemn. Dacă n-ar fi fost înțelepte, ar fi dat din untdelemnul lor la celelalte care nu mai aveau, care nu se pregătiseră, iar când acestora li s-a cerut untdelemn, au răspuns cu înțelepciune: *«Nu așa, ci, ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă, nici vouă, mai bine mergeți la cei ce vând ca să luați pentru voi. Noi avem. Luați, dar, pentru voi; luați de la cei ce vând»*. Și cum pleară cele nebune către cei ce vând, a venit Mirele, iar cele ce erau gata au intrat odată cu Mirele la nuntă, și după ei ușa s-a închis. Iar când au sosit cele ce s-au dus spre cei ce vând, au început a striga la ușă: *«Doamne, deschide-ne!»*, dar a ieșit numai glasul Domnului: *«Nu vă știu pe voi»*.

O, Israele, vezi tu, tată, ce va să zică să fie omul cunoscut de Dumnezeu? Omul zice din obișnuința lui: „*Lasă că știe Dumnezeu, știe Domnul inima mea, știe Domnul ce va face cu mine, știe Domnul necazul meu*“, și iată ce le-am spus Eu fecioarelor neveghețoare, neînțelepte și fără untdelemn; le-am spus: «*Adevăr grăiesc vouă, nu vă cunosc pe voi*».

Israele, Israele, să fii, tată, atent, și să ai, ca să nu te duci la cei ce vând. Eu ți-am dat să ai. Nu te mai du la cei ce vând. Lasă, fiule, tu ai în dar. Cei ce vând au pentru cei ce cumpără. Tu ai în dar, tată. Ai, dacă veghezi. Ai, dacă iei de la Mine. Ai, dacă ai luat de la Mine; dacă ai luat, fiule. O, veghează ca să ai!

Vezi tu, Israele, ce înseamnă veghe? Veghe nu înseamnă să nu mai adormi, nu, tată. Veghe înseamnă să fii atent să ai untdelemn pentru când te voi deștepta Eu cu strigătul care va zice: «*Iată, Mirele vine!*». Atunci, chiar dacă te trezești, dar dacă nu ai în vase pentru candelă, zadarnic te trezești. Tu la cei ce vând n-ai cum să te mai duci atunci, n-ai cum să te mai întorci din drum, că cei ce vând, ție n-au ce să-ți dea. Marfa lor e marfa lor, nu e pentru Mine, nu mai este bună pentru candelă, pentru candela ta. Tu ai untdelemn curat în candela ta. Tu ai pentru că ți-am dat Eu. Ce-ar fi să te duci să cumperi de la om? Am avut în popor și din cei care se duceau să cumpere de la cei ce vând, dar așa fii n-au stat cu Mine, ci au stat mai mult pe drum, mai mult cu cei ce vând. Cine, tată, sunt cei ce vând? Cei ce vând sunt cei ce cumpără pe bani darul lui Dumnezeu, zic ei. Numai aceia vând, și dacă așa fac, nu au ce vinde, căci darul Meu nu se capătă pe bani. Numai ei știu ce cumpără cei ce cumpără ca să aibă. De aceea am spus Eu fecioarelor nebune: «*Nu vă cunosc pe voi*».

Israele, Israele, nici măcar în dar nu le poți da celor ce nu au azi untdelemn, așa cum fecioarele cele înțelepte n-au dat din untdelemnul lor. Lasă, tată, darul Meu în mâna Mea, că Eu îl dau numai celor pe care îi cunosc. Tu, Israele, nu știi pe cei pe care Eu îi cunosc. Lasă, tată, pe Mine această grijă, că iată, nu mai am cui să dau. Nimeni nu Mă mai cunoaște cu adevărat. Pe nimeni nu mai cunosc Eu bine, pe nimeni, tată. Ai văzut ce am răspuns celor cinci fecioare nebune: «*Nu vă cunosc pe voi*». O, poporul Meu, ușa care duce spre sălile de nuntă e în mâna Mea, fiule. Eu sunt ușa, dar cine n-a intrat prin Mine nu știe ce este ușa. Ușa intră odată cu Mine, și apoi nu se mai vede. Se vede altceva dacă se mai vede, dar nu ușa, ci altceva se mai vede, căci cei ce vând nu sunt ușă spre Dumnezeu. Ei au altceva de lucru, ei lucrează altceva, și omul nu mai știe ce este pe pământ și ce se lucrează pe pământ. De unde să știe omul? Cine să-i spună omului? Ce roade să mai mănânce omul? Că pomul nu mai e pom cu roade. Numai pom pădureț peste tot, numai strepezire de dinți peste tot, numai pom cu roade acre și străine, numai roade crude, numai pom pădureț peste tot. Zadarnic dă omul să se trezească și să-și cumpere adevăr pe bani.

Omul a zis prea multă vreme că nu e făcut de Dumnezeu. A zis că el e mai bătrân ca Dumnezeu, așa a zis omul, fiilor. O, ce să mai cumperi tu, poporul Meu, de la cei ce vând? Iată ce vinde omul. Vinde minciună omul. Cine mai știe ce înseamnă untdelemn, și ca să cumpere untdelemn? Omul zice că e mai bătrân ca pământul. Omul zice că nu este Dumnezeu dacă zice că e mai bătrân ca pământul omul. Nimeni, nimeni nu mai știe ce înseamnă untdelemn. Untdelemnul nu se cumpără, nu se poate cumpăra acest dar ceresc. Omul zice că untdelemnul este cel ce se pune în oala cu mâncare. Omul nu mai are duh de înțelepciune. Omul e nebun, căci scrie în Scripturi așa: «*Nebunul zice în inima sa că nu este Dumnezeu*». Tot omul înțelept de pe pământ așa știe, așa zice, că e mai bătrân ca pământul și ca cerul. Omul a înmulțit timpul de la el citire. Nici Lucifer n-a făcut ce a făcut omul care a căzut din cer, din cunoașterea cea dumnezeiască. Omul a căzut și s-a sfârșit în adânc fără de fund, căci a numărat milioane și miliarde de ani peste timp. Dar timpul atât înseamnă: cerul și pământul; atâta, fiilor. Mai înainte de a face Domnul cerul și pământul a fost veșnicia, iar după ce se va sfârși cerul și pământul, iarăși va fi veșnicia și răscumpărarea peste toate câte au fost purtate de timp și răscumpărate pentru veșnicie. Omul a umblat să răstoarne pe Dumnezeu și facerea cea de la Dumnezeu; a

umblat să cunoască, și s-a prăbușit căzând în adânc, și a rămas minciuna omului peste om, și a luat din ea tot omul, și nu se mai găsește pe nicăieri untdelemn, nu se mai găsește înțelepciune nici măcar pe bani.

Israele, Israele, ce bogat ești tu, tată, dar tu nu-ți înțelegi slava. N-are nimeni ce ai tu, poporul Meu. Nici Moise n-a avut ce ai tu, căci a coborât din cer înțelepciunea și te-a născut pe pământ pe tine, și are Domnul înțelepciune din cer pe pământ și în om. Tu ești omul, tu ești fiul Meu, Israele, și ești moștenitorul împărăției Mele. Eu pe toți i-am chemat la împărăția cerurilor, dar omul a avut altceva de făcut. Omul n-a vrut cu Dumnezeu și cu legile adevărului. Vezi tu, tată, de ce ți-am spus Eu ție că n-am ce face cu omul cu școală? Acela este gunoi, Israele, și sunt pe pământ numai mormane din loc în loc. Eu nu dau decât de mormane de trupuri fără duh, trupuri care sună a gol.

Încearcă omul să se întoarcă la Dumnezeu. Omul vede că minciuna l-a înșelat. Omul vede că n-a căpătat nimic din minciună. Omul moare de șapte mii de ani.

Israele, Israele, omul se va lăsa biruit. Eu sunt aproape de arătare, și iată, fac zgomot, și omul Mă aude, omul aude pașii Mei. O, poporul Meu, nimeni nu are bogăție în afară de tine; bogăție care nu piere, care n-o mănâncă nici moliile, nici rugina. Cine, tată, a făcut molia, cine a făcut rugina? Omul, fiilor, omul fără duh, care face și el facere; facere și molie care-i mănâncă facerea, facerea lui, munca lui și minciuna lui. Numai Eu nu pier, Israele, Eu și moștenirea Mea și fiii ei. Amin.

Zice omul că omul nu e făcut de Dumnezeu, și dacă zice așa, știe el ce zice, știe de ce zice. Eu am zis celor fără de duh: *«Voi aveți de tată pe diavolul»*. Diavolul e tatăl celor ce zic că omul nu e făcut de Dumnezeu. O, cum să zică altfel? Eu l-am făcut pe Adam și atât. Am mai făcut-o și pe Eva, ca să fie omul întreg, întreg în Domnul. Dar omul s-a smuls din veșnicie și a căzut cu tot cu pământ, cu tot cu facerea cea creată de Dumnezeu.

O, ce Mi-a făcut Mie omul, omul făcut de Mine! Dar ce Mi-a făcut omul născut din om, e strigător la cer. De aceea are omul dreptate când spune că nu e făcut de Dumnezeu, și spune uneori că e făcut din maimuță, și are dreptate omul când spune așa; dar nu din maimuța care a ieșit din pământ cu trup de maimuță, că aceea este plăcută lui Dumnezeu, ci din altă specie de maimuță, și iată, gura omului grăiește adevărul cel din om. Eu am semănat mereu sămânță cerească peste om. Eu mereu am semănat, după cum este scris: *«Ieșit-a semănătorul să semene sămânță, și sămânța cădea și pe drum, și în spini, și pe piatră, și pe pământ moale»*. Dar omul a bătătorit peste tot, și a acoperit peste tot cu spini și cu piatră, și când pica sămânța, venea satana și o stârpea.

O, poporul Meu, cei ce nu cred cuvântul Meu și sămânța Mea, aceia slujesc lui satana, și de aceea ei nu cred. Vezi tu de ce nu cred cei ce nu cred? Cei ce slujesc lui satana nu iau din cuvântul Meu, nu iau viața cea veșnică, iar Eu la aceștia așa le-am spus: *«Voi aveți de tată pe diavolul»*. Tu, Israele, de ce iei cuvântul Meu? Pentru că tu ai de tată pe Dumnezeu. Am venit la tine și te-am făcut pământ bun și moale și am semănat sămânță pe el, și a dat rod, Israele, și te-am numit ogorul Meu, și ești ogorul Meu.

Iată, Israele, Semănătorul seamănă sămânța Sa. Sămânța crește și se coace, și apoi se face untdelemn din ea. Sămânța e din cer, nu e de pe pământ. Din sămânță iese sămânță și iese untdelemn. Dumnezeu binecuvintează untdelemnul care iese din sămânță, și unge cu el prooroci și regi și apostoli și preoți și fii.

Binecuvântat să fie untdelemnul cel din tine, poporul Meu. Binecuvântat să fie cuvântul tău care porcede din Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul tău va învia morții, Israele, căci oamenii de pe pământ sunt morți, fiule, dar prin tine suflu peste oamenii de pe pământ, ca să știe omul ce este Dumnezeu și câți ani are omul, dacă omul are ani. Omul a șters de pe pământ tot adevărul cel din Dumnezeu, dar iată ce fac Eu: Eu vin să-i spun omului că este Dumnezeu.

Ascultă, pământule, glasul Meu! Eu sunt Dumnezeu din veșnicie, și de aici încolo Eu sunt. Nu voi da slava Mea nici unui dumnezeu, că nu este dumnezeu afară de Mine, și va striga tot omul: „*Este Dumnezeu! Este Dumnezeu! Este Dumnezeu!*“, va striga așa cum strigau pruncii din Ierusalim: «*Osana, osana, binecuvântat este Cel ce vine întru numele Domnului!*». Va striga omul ca să mărturisească pe Dumnezeu, căci Îl va vedea pe Dumnezeu pe nori, spre judecata necredinței oamenilor. Amin.

Israele, Israele, te va mărturisi și pe tine tot omul și va spune că ești poporul Domnului și cortul Domnului și împărăția Domnului pe pământ. Israele, Eu trebuie să împărătesc pe pământ, că de aceea am făcut pământul. Îl voi face nou și îl voi înveșnici, așa cum am rostit Eu în mijlocul tău făgăduință cerească și veșnică. Israele fiule, ai grijă să ai vase cu untdelemn, și ai grijă de vase, Israele, și veghează, tată, peste untdelemn, că omul de azi face ce am făcut și Eu, face și el untdelemn, ca să Mă micșoreze pe Mine. Eu am făcut din apă vin, ca să-Mi fac lucrarea Mea cerească pe pământ. Și omul a făcut și el din apă vin, a făcut și face mereu, face de mii de ori mai mult ca Mine, ca să-și facă lucrarea lui satanicească pe pământ. Ai grijă, fiule, că omul care are de tată pe diavolul face ce am făcut Eu, face și el, dar ție să nu-ți trebuiască facerea lui. Tu să stai sub binecuvântarea Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, și să fii sănătos cu înțelepciunea și cu vederea, fiule Israele. Amin.

Azi am luat pe fiii Mei cei unși și am venit spre tine, poporul Meu, ca să-ți dau rodul rugăciunii: Duh Sfânt și sănătate de duh și de trup să-ți dau. Cere, tată, cere, că și Eu cer de la Tatăl. Cere, Israele, cere ce am Eu, nu ce vrei tu. Să fii atent, poporul Meu, să ceri ce am Eu. Eu am împărăția Mea, Eu am împărăția cerurilor, căci pământul Mi-a fost luat de om, dar voi răscumpăra prin tine tot ce am pierdut, că de aceea te-am născut, Israele. Te-am născut și te-am crescut și te-am școlit ca să ieși om drept și să Mă sprijin cu tine când voi răscumpăra ce a fost al Meu. Am făcut și Eu cum face un părinte care-și dă copilul la școală ca să iasă avocat și om drept, și ca să aibă apărător omul cel neîndreptățit. Te-am născut și te-am crescut ca să am moștenitor, fiule Israele, ca să fii tu moștenirea Mea, poporul Meu. Ia, tată, dar de sănătate de duh și de trup. Ia, fiule, ia, că am fii împărțitori. Ia, Israele, și te îmbracă în haină nouă, și petec vechi să nu ai pe haina ta. Să nu ai haină cu petec, Israele, căci haina de nuntă este nouă, fiule.

Roagă-te Tatălui, roagă-te prin Mine, Domnul Iisus Hristos, și vei primi tot prin Mine. Amin. Roagă-te și suspină după cer nou și pământ nou și după trup îmbrăcat întru nestrăciune. Roagă-te, Israele, roagă-te lui Dumnezeu, și El îți va da ale Sale. Roagă-te și veghează, ca să ai ce trebuie să ai. Să ai la venirea Mea cea văzută de tot ochiul, să ai ce trebuie să ai la venirea Mea. Roagă-te neîncetat, și te bucură întru Domnul Dumnezeul tău, poporul Meu. Roagă-te, că mult poate rugăciunea celui drept întru lucrarea sa. Amin, amin, amin.

*21-11/04-12-1995*